

Pesti hajnal falusi álma

Korán reggel olyan a városligeti fasor, mintha valamely régi angol regényből úszott volna idáig. Téli köd borul a fákra, a toronyra, messzi az Iparcsarnok kupolájára. Londonban lehet ilyen a reggel, míg a Hyde-parkon sietve vonulnak az emberek üzleteik felé.

{ 5 }

A mi fasorunk reggelenkint a főváros legcsendesebb része. De csöndes éjjel is. A lámpások céltalanul ragyognak az éjszakában. Még kocsi sem jár erre. Néha egy bánatos konfertáblis próbálkozik elindulni a Lövölde térről, amely kofasátoaraival, kis terjedelmével és nagy fáival azokra a kis külföldi, régi városkákra emlékezteti az embert, ahol reménytelenül üldögélt egy cukrászboltban vagy egy kis vendéglőben, és ismeretlenül, unottan, bánatosan nézegette a terecskén áthaladó szobalányokat, úrnőket, diákkisasszonyokat. Bár modern bérházak álldogálnak a tér körül, és a fasor, mint egy nagyvilági allée nyúlik el bozontos gesztenyefáival, mintha a Práterbe vagy a boulogne-i erdőcskébe mennének erre a fametszetekről való emberek, a Lövölde tér mégis különös hangulatokat kelt életre, ha valaki csöndes ablakból, beteges télen és egy ó-regényt félretéve nézdeli a városnak ezen kedves részletét.